

[Ove Jensen]

Med hensyn til hr. Stavads bemærkninger om fremskridtspartiet har jeg kun den kommentar, at de aftaler, fremskridtspartiet har lavet med regeringen, alle har medført skattelettelse og vel at mærke skattelettelse i milliardklassen. Modsat forholder det sig med hr. Stavads parti, socialdemokratiet. De aftaler, socialdemokratiet har lavet med regeringen, er alle gået ud på at lave skatteforhøjelse. Realrentebeskatningen, som socialdemokratiet leverede de nødvendige stemmer til, medførte en skatteforhøjelse på vel omkring 5 mia kr. Når skattetrykket derfor er steget i 1983, er det alene socialdemokratiets ansvar. Det er kun et nyt bevis på, at socialdemokratiet er uegnet til at have indflydelse på den politik, der skal føres her i landet. Men det har socialdemokratiet vel også selv efterhånden erkendt, idet det for hver dag, der går, sætter sig selv mere og mere uden for indflydelse.

Det er i øvrigt en udvikling, som vi i fremskridtspartiet er godt tilfredse med, og det er en udvikling, hele befolkningen kan være godt tilfreds med, idet socialdemokratiet selv tydeligt har bevist, at det er komplet uegnet til at bære et politisk ansvar.

De konservative havde engang et slogan om, at pengene ligger bedst i borgernes lommer. (*Justitsministeren* [Ninn-Hansen]: Det var godt!). Ja, det var godt. Det var vistnok den forhenværende konservative finansminister Poul Møller, der lancerede udtrykket, at pengene ligger bedst i borgernes lommer. Det var en udtalelse, der gav genlyd ude over landet. De konservative har mig bekendt ikke nogen sinde dementeret denne udtalelse. Derfor forekommer det højst besynderligt, at de konservative nu, når de endelig har fået skatteministerposten, for andet år i træk fremsætter et forslag om et stigende skattetryk i forhold til gældende lovgivning. For det er jo det, der er kendsgerningen om det forslag fra skatteministeren, vi behandler her.

Den gældende udskrivningslovs § 4 har et pristalsreguleringsefterslæb, idet der reguleres på basis af så gamle perioder, at tilpasningen fra 1983 til 1984 skal ske efter prisudviklingen fra april 1982 til april 1983. Dette efterslæb, som skatteyderne altså har til gode, vil skatteministeren nu mere end halvere ved at nedsætte reguleringen fra 8,1 til 4 pct.

Det siger sig selv, at et parti som fremskridtspartiet, der går ind for at afskaffe ind-

komstskatten over en årrække ved gradvis at forhøje den skattefrie bundgrænse, vender sig imod et forslag, der i forhold til den prisudvikling, der har været, vil nedsætte den skattefrie bundgrænse. Skatteyderne har et efterslæb, som de efter fremskridtspartiets opfattelse helt uden diskussion skal have dækket ind ved, at den gældende § 4 bevares uændret. Hvis denne bestemmelse fjernes, er der åbnet op for nye alvorlige skattestramninger, og det vil fremskridtspartiet ikke være med til.

For at der ikke skal være nogen som helst misforståelse, vil jeg gerne understrege, at fremskridtspartiet naturligvis ikke er tilfreds med forslaget, selv om § 4 bevares uændret. Vi ønsker en betydelig højere skattefrie bundgrænse for statskattens vedkommende, og vi er sikre på, at det er den vej, vi skal gå, hvis vi skal give befolkningen den arbejdsglæde tilbage, som er så vigtig for den enkeltes trivsel og velbefindende. Det er i allerhøjeste grad tiltrængt, for hvad er det for toner, der i dag lyder fra den producerende del af befolkningen? Det er, at det ikke kan betale sig at yde en indsats – og da slet ikke en ekstra indsats – for skattevæsenet tager jo det hele.

Det er på høje tid, der bliver truffet foranstaltninger, som kan give befolkningen troen tilbage på, at det skal kunne betale sig at bestille noget og i påkommende tilfælde også at yde en ekstra indsats.

En af de bedste begrundelser for at hæve den skattefrie bundgrænse med et klækkeligt beløb er, at der ikke er megen fornøft i at opkræve skat hos personer, som ingen skatteevne har, og uanset hvilken stilling man har i samfundet, kan der ikke ydes noget til det offentlige selv med skattepligtige indtægter, der er dobbelt så høje som den nuværende skattefrie bundgrænse.

I statsministerens åbningstale var der i afsnittet om indkomstbeskatning en sætning, der lød således: »Samtidig ønsker vi at fritage de laveste indkomster for skat.« Fremskridtspartiet er helt enig med statsministeren og regeringen i denne målsætning, og vi er meget tilfredse med, at den indsats, vi har gjort for at få den skattefrie bundgrænse hævet, nu også har vundet gehør hos statsministeren og regeringspartierne.

I den skriftlige fremsættelse til forslaget skriver skatteministeren bl.a., at der ved lov-